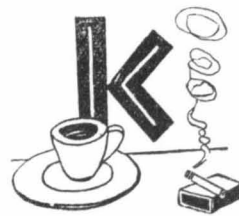

ΠΑΛΛΗΣ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΗΘΟΠΙΟΥ ΒΕΡΝΕ

Στη Ρωσία πρό εκατό περίπου ετών, επί Τσάρου Νικολάου του Α'. Οι θριαμβικοί ενός Ευρωπαϊκού θίκου. 'Ο πελός κωμικός ήθελες Βερνέ. 'Ο ένθεουακός του Τσάρου. Μία συνάντησι στς δροές. Μετα την τσαρικήν εμμενείαν και εγγένειαν ή αστυνερική χηρίότης. 'Ο Βερνέ στς μπουντρούμι. Πώς την εγγύτωση. Και τί ζήτησε από τον Τσάρου. Μακρική από χαιρετούρες! Τζά δώρα του Νικολάου, κτλ.

ΑΤΑ τον Φεβρουάριο του 1845, ο Τσάρος της Ρωσίας Νικόλαος Α', έναντατος ηγμών κ' έξαιρετική φίλωνος, κάλεσε στην Πετρούπολη, με δική του έξοδα, έναν έλεκτό θίκου από το Παρίσι. 'Ο θίκουσ αυτός έκανε χροές δουλειές, γιατί ή έννοια του αυτοκράτορος ήτορξεν άποτελεσματική. Κάθε βράδι ο Τσάρου βρισκόταν στς θεωρίες του, με τ' άλλα μέλη της Τσαρικής οικογενείας, κ' αυτό, φυσικά, συνέτεινε στ να είναι διαρκώς πλημμυρισμένο το θέατρο από την άνοιατή άριστοκρατία της Πετρούπολης. 'Απ' όλους τους ήθοποιους, ο Τσάρουs έδειχνεσ ίδιαιτέρως τον έλεκτό κομικό Βερνέ. Παρακολούθησε πάντα το παίζιμό του με ένδιαφέρον, γέλωτος άφελίστα κ' άνοητοκαρδιά με τ' άστειά του, και στο τέλος των χειροκροτούσ κ' ένθουαση.

Μία ήμερα, το πρωί, ο Τσάρουs περιπατούσε μόνος του στην πλατεία Νέβσκι, το δε πλήθος, χαρτώντας τον με σεβασμό, παρακέρριζε συχρόνως από το δρόμο του. Ξαπνικά ή Μεγαλειότης του δεικνυε ανάμεσα στους περιπατήτας τον Βερνέ, κ' χαρομένους γιά τ' συνάντησ, βάδιε μόνος του προς αυτόν βιαστικά.

—Θά σε δώσω άποψη στη σπηλι, φίλε μου ... του έλεε, άφορ του άνταποδούσ του χαριετούσ του.

—Βεβαίως, Μεγαλειότητά! άποκρίθηκε ο Βερνέ. Άποψε μάλιστα θά έχω την τιμή να παίζω πρό της Μεγαλειότητός σας έναν ένδιαφέροντα ρόλο στην κομωδία 'Ο Πατέρας της Πρωτόβγαλτης' ...

—'Ωραία... Έχω άκούσει πώς είναι άπό τις έντιμής σας. Θά σε χειροκροτήσω λοιπόν κ' άποψε, γιατί δέν θά ληρωθώ ...

—Είνε πολύ έπειθείς ή Μεγαλειότητάς σας άπέναντί μου και συγχρόνως και βιαστικά άπό την καλοσύνη της! έλεε ο Βερνέ με άβρη ύπόκληση.

'Ο Τσάρουs, άφορ του έλεε περικός ηράσις άκαμή, τογεννη φίλικα, άποχαριετώντας τον, κ' άποκακρόνθησε.

Μόλις θίκουs έβρινε μόνος ο Βερνέ, συγχρόνως άκόμη από την άσηνήστη αυτή τιμή, τον πλησίασε ένας ανατ'ι'ρ'α'τ'ε'λ'σ (άξιοματικός της Ρωσικής Μυστικής Άστυνομίας), και δείχνόντας του το σήμα της ένθρησεας του, τον διέταξε να κομμειφού κοινού την άζια και τί χρησιμότητα ...

Κ' έπειτα, τους άράζειε να τους κινήσει...σπαράδο, κ' αυτά, ή δέν τους άράζειε; ...

Μά τίς σκέψεις μου αυτές τίς φιλοσοφικές, περί Βοτανικής, τίς διακόπων και πάλι οι στρατιώτες, πού ήσαν άπό τ' χωριά.

Ριχτήκανε σε κάτι άνημέρες 'αλληγαριές' και χαιδευσε τ'α μενεξελιά λουλούδια τους. Κ' έκεινε τους άνταποδίδανε το φιλοφρόνημα, με τ' έσθη μοροβολιά τους...

Αν περάσεις και δέν πιάσεις την άγάτη σου δέν χάσης...

—Έχεις κωμική άγάτη; μου έλεε ένας άπ' αυτούς. Πιάσ άγάτη ή 'αλληγά, γιατί άλλωθός θά την χάσης! ...

—Μη φοβάσαι, του έλεα. Την έχω...δευμένη και δέν χάνεται! ...

—Πού, μου έλεε. Στ'...άχορθι; ...

—'Οχι, του άπάντησα. Στη ζώνη μου, εδω κοντά στο παζούρι.

Και του έδειξε την καρδιά μου, πού ήταν καθαρή σαν άργυρη κ' άστραγε στόν ήλιο.

—Αυτή μου είνε σήμερα ή μόνη μου άγάτη! ... του έξήγησα.

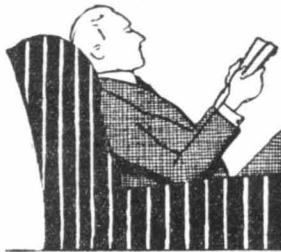
'Ετσι έφτάσαμε τον άξιοματικό, πού ήξε προηγηθί άπό μās, στς όμοιον σημείο κατεφθίνουσ, άπάνω στς βουνό.

Καθώς και στς θιμάρια και κίνανες θεωρία περί επορεϊών έν κωφρ πόλειμους.

Και κατόπιν, πήραε δίκ' τ' ντυοζέια μας, ζωνιοί και εθίμια, σαν μεθωμένους άπό τών μωροϊώνθών θάνατον το μοσαναασμό, γιά να στησίμε διλοσκοπούς και να κίνουμε τών προσφιλώνών το θέμα.

Η σάλληγα από ώρα ήξε σημάνια την άνάπαυη, αλλά την άνάπαυη κανέναν δέν την ζητούσε πιά. Τόσο μās ήξε δυνάμωσει σαματικός και ψυχικός το ζώμαό μας με τ' φούη την άδάνατη! ...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

τον άκολούθησ στην άστυνομία.

—Γιατί ... Έκανε, έσθαίως γιά το άκρόσπο, ο Βερνέ.

—Διότι πλησίασε τών αυτοκράτορα και του μίλησε; κατόρθωσε να πη σε φρικώδη Γαλλική γλώσσα ο άστυνομός.

—Έγω ... Ξανάτε ο Βερνέ. 'Ισα-ίσα ή Μεγαλειότης του πρώτη κ' πλησίασε και μου μίλησε! ...

Μά άν καταλάβαινε τ'α μωσαγγαλιά του Ρωσούς ο Βερνέ, ο Ρωσός δέν καταλάβαινε καθόλου τ'α...άπθεντινα Γαλλικά του Βερνέ... Γ' αυτό και θυμωμένος ήξε σε κάποιον άπό το πλήθος, πού άρχισε να μαζεύεται γύρω τους!

Τι έλεε ο άνθρώπος αυτός ...

—Άντι πός ο αυτοκράτορ πρώτος τον πλησίασε και του μίλησε! ... βιάστηκε να έξηγήσει ένας Γαλλοαίθης Ρωσός.

—Χαχαχα ... Ξεκαρθίστε στα γέλια ο νατζιράτε. Είκοσπενε χροία ήστηρετ'ο τη Μεγαλειότητά του, μά ποτέ δέν τον είδα να σταματά ή απόρ και σε αρχιχαρές άκομη... Κ' έρχεται τώρα αυτός ο ξουσιμένος να μου σερβίρη τέτοις κωκοζωνιτες φρενιές! ...

Κ' έστερα, σε φρικώδη Γαλλικά κ' αυτή τ'ι φουη πιά, διέταξε έντονώτερα τον Βερνέ να τον άκολούθησ στην άστυνομία.

'Εγόντας άκούσει τόλμα τ'α τρωμακτιά γιά τ'η Ρωσική άστυνομία ο Βερνέ, αναγκάστηκε να ύποσκη και να άκολούθησ τών νατζιράτελ στς τμήμα. Έκει του δηλώθηκε άπό τών αρχιστυνομό, ότι με τ'ο μάση στόν Τσάρου καθ' όσον, παρχει σχετική άσθητή διατάξη του νόμου κ' ότι ουός του—για μού το διορίζου και έγγυρωσε—κατεδικάστη στην άντίστοχη ποινή: Όθς πού, όθς ήρω, δύσ άρτών φιλάσει! ...

Μπαρβαρικός ο Βερνέ, άναδός πέτος, περιπατούσε να ύποσκη την κατάθεσι του, κ' έστερα ώδηγήθηκε στς σχετικά μουντρούμια, γιά την έπιση τής ποινής του. Όσο γιά το παλιονό του και γιά τίς διαμαρτυρίες του, καταλάβαινε ήθικα ποση ισχύ απορρίσταν να έχου— παρτιονα αυτό ενός άπόδ εθιματιών— ύποσθη στ'η σκληροκατάλη άντιλήρη της πο άποταρταρικής άστυνομίας του κόσμου, κατά την έποχή μάλιστα έκαίν η! ...

Το βράδι, στο μεταξύ, έσθαίως, το θέατρο άρχισε να πλημμυρίζει και ο Βερνέ δέν παρορσιόσταν. Στενοχωρημένος ο θιασάρχης, έστειλε πολλές φορές στς κατάληξη του Βερνέ, γιά να μάθι τί έγινε, μά άπο και τών πληρωορσαν ότι βήθη: το πρωί περιπατώ, χωρίς να ξανακίνη πιά. Έπειδή δε δέν ήταν κατάλληλη ή ώρα και γιά περισσότερες άναζητήσεις, ο θιασάρχης αναγκάστηκε να άλλάξη το πρόγραμμα της παραστάσεως με άλλο ήρω.

Έπατέλους, οι ήρω της κομωδίας άνηγγίχον την άφρη του αυτοκράτορος και τής άκολούθιας του. Μπαίνοντας στς θεωρίες του ο Τσάρουs, άντιβήθη υόλις είδς από τ'ο πρόγραμμα την άλλαγή του ήρωου. Μά όταν πρόσεξε, κατά τί διάρκεια της δευτέρας πράξεως πιά, ότι δέν λάβαινε καθόλου μέρος στην παράστασι ο έννοσιμικός του Βερνέ, ύνηγγιχε και κάλεσε τον θιασάρχη, ζητώντας τών σχετικά πληροφορίες.

Ξαπνικά, κ' την ώρα πού ο θιασάρχης του έξηγησε τα καθέκαστα, ο Τσάρουs έφερε το χέρι του στς μετωπί του και φώναξε: ...

—'Ω, τον πήρα στς λαπού μου, τον άτιμο! ... Τού μίλησα σήμερα το πρωί στόν περίπατο, κ' έξάλανος θα τον φυλάκωσει ο άστυνομικός μου, άπο παρεξήγησι! ... Γρήγορα! ... Στενότε κάποιον στην άστυνομία. Ν' άπολήθι άμέσος ο Βερνέ! ...

Ύστερα από ένα τεταρτό της ώρας, ή αιώτηρες διαταγές του Τσάρου έφεραν το άποτέλεσμά τους, κ' ο Βερνέ χαρομένος— μά και κωμικός άπό την περιπέτεια του— έλάτανε στς αυτοκροτούσς θεωρίες.

—Αποτιμω ειλκρινός, φίλε μου, γιά το έξ αίτιας μου άτύχημά σου! του έλεε με κάλοσην ο Τσάρουs. Τι μπορώ να κάνω, ώστε να το ξεχάσης γρήγορα!

—Το μόνο πού ζητώ άπό τ'η Μεγαλειότητά σας, είναι τ'ο να μή... να μή μου κινή πιά την τιμή να μου μάθι στς δροές, όθες φορές θά έχω τ'η...έντιμια να την αναντώ! ... έλεε ο Βερνέ.

Και σινώδεκε συγχρόνως τ'α λόγια του με ώριμμένα—συνηθισμένα τον στ'η σπηλι— κομικά κωμωίματα, στς θέματα τών όποιον ο Τσάρουs ξεκαρθίστηκε στς γέλια.

—Καλά, φίλε μου, ήξε στον Βερνέ. Θά γινι το θέλωμά μου. Δέν θά γινω πλέον άφορη ή βήθη; το μετλά σου...

Καταλαβαίνετε πόσα ποίηματα δώρα δέχτηκε άργότερα άπό τών φιλόμοιου Τσάρου, ο έσοκόνος αυτός Ένθουασις ήθιατός, όταν έφυγε άπό την Πετρούπολη. Μολαταύτα, δέν έξωσε ποτέ τον κίνδυνο πού διέτρεξε, να μείνη δύσ μίηνης στς μουντρούμια! ...